

בס"ד

ישנו בחור, נקרא לו שימי,
והוא מיטיב לנשום. הוא נושם מצוין.

דירה למגורים.

דירה להשקעה.

כבוד בבית הכנסת.

ממש נושם מעולה.

יש לו אפילו פודקאסט,

שבו הוא מארח נושמים חשובים כמוהו.

הוא פיצח את השיטה לנשימה איכותית.

מה ניתן כבר להסביר לאותו שימי הנושם?
הוא, ואין בלתו, מבין את החיים.

הגדיל לעשות ואף שם על הג'יפ השחור שלו
מדבקה גדולה של:

THANK YOU HASHEM

האמת היא שהוא לא ממש נושם חלק כל הזמן.

יש כל מיני קשיי נשימה,

קטנים כאלו, כמעט לא מורגשים.

חבר שעושה פרצוף.

ילד שלשיטתו עושה לו קצת בושות.

אבל לא משהו שמערער את מפצח השיטה,
הנושם האלוף, הרב שימי.

ואז השם, ברחמיו, שולח קוצר נשימה רציני.

כזה שלא יעזרו בו העצות מהפודקאסט.

כל מערך הנשימה שהוא בנה לתלפיות
עומד בסכנה.

מה קורה פה?!

מי הגנב הגדול שגונב לי את הנשימה?

מה הסיפור פה?

רעידת אדמה של ממש.

ואז שימי שלנו נזכר בסיפור קטן.

לפני הרבה הרבה שנים,
עוד הרבה לפני היותו נושם בכיר,

היו לשימי האופניים הכי משוכללים בשכונה.

קנה לו אותם הדוד מקנדה.

כל השכלולים האפשריים.

יום אחד נסעה כל המשפחה של שימי
לביקור אצל הסבתא בקנדה.

ביקש ממנו מוישי השכן
שילווח לו את האופניים עד שיחזרו.

שימי הסכים בחפץ לב.

שמח מוישי עד מאוד.

לאחר שבועיים חזרה המשפחה מהביקור.

שימי ביקש ממוישי להחזיר לו את האופניים.

ולהפתעתו, מוישי התחמק ממנו
ולא רצה להחזיר.

עד שעשה שימי מעשה,
לקח את האופניים בחזרה
ורכב עליהם בהנאה רבה.

פתאום הוא שומע צעקות גדולות.

מוישי צועק עליו:
גנב! גנב! גנב!

הגולם קם על יוצרו.

ואז הרהר שימי במבוכה:
אולי גם אני מתנהג כמו אותו שכן?

הרי הנשימה היא לא שלי.
השם הוא שנותן לי אותה.

ואולי קוצר הנשימה
רק בא להזכיר לי
ממי באה הנשימה.
(מעיינות מנחם)